

Nieuwsbrief 96

1 bericht

Fam. ds. M.L. Dekker <dekkernazareth@176858697.mailchimpapp.com>
Antwoord: dekkernazareth@gmail.com
Aan: tanjaderijder@kliksafe.nl

do 27 feb 2025 om 18:04

[View this email in your browser](#)

Nieuwsbrief 96

Fam. ds. M.L. Dekker - Maarten & Marita

dekkernazareth@gmail.com

De Elzen 82

2941 VM Lekkerkerk

NEDERLAND

27 februari 2025

Laatste update, dag 510

'Doe wel bij Sion naar Uw welbehagen'

Shalom lieve vrienden,

Met een gevoel van grote weemoed schrijven we onze laatste nieuwsbrief. We hadden gemakkelijk de honderd kunnen halen met al dat vreselijke nieuws uit Israël. Maar het gaat niet om een mooi getal. Waar het ons wel om gegaan is al die tijd, is de trouw van de Heere, in ons leven, in ons werk, maar vooral ook voor Zijn volk Israël. Wat mensen zeggen over Israël is niet belangrijk. Maar wat God zegt, dát is het belangrijkste. En wat Hij beloofd heeft, zal Hij vervullen. Dat is onze hoop voor vrede in het Midden-Oosten. Die vrede zal alleen komen door de Vredevorst. Naar die vrede zien we met groot verlangen uit.

Wij zijn vlak voor Kerst in Nederland aangekomen. En wat was het voor ons een grote vreugde om zoveel Israëlvrienden op de Israëldag te zien! De kerkenraad van Nechama, die speciaal voor ons afscheid was overgekomen, was diep onder de indruk dat zoveel mensen kwamen om hun liefde voor Israël te laten zien. En wat was het een prachtige dag. Wat ons erg ontroerde, waren de kinderen. Zij zongen en declameerden zo mooi het prachtige gedicht dat ds. Meeuse speciaal had gemaakt. Wat heerlijk ook dat er zoveel kinderen waren!

Bibasfamilie

Wat het Israëlnieuws betreft, gisteren was het in Israël toch wel de moeilijkste dag na 7 oktober. De begrafenis van Shiri (*mijn lied*) Bibas met haar kinderen Kfir (*jonge leeuw*) en Ariel (*leeuw van God*) was zeer aangrijpend.

Wie kent niet de hartverscheurende foto, genomen van een video van de terroristen, die vastlegden hoe de angstige Shiri Bibas met haar armen rond haar twee roodharige kinderen van negen maanden en twee jaar oud meegenomen werd naar de Gazastrook. En wie herinnert zich niet de eveneens hartverscheurende video van de vader, Yarden Bibas, gevangen in de tunnels, waar aan hem verteld werd dat zijn vrouw en kinderen omgekomen waren bij een Israëlisch bombardement in Gaza? Een sadistisch leugen, waarbij zijn reactie gefilmd werd en de wereld werd ingestuurd. Een leugen, want forensisch onderzoek heeft uitgewezen dat de kindertjes door wurging om het leven zijn gebracht. Dat is op verschillende manieren aan te tonen. Details hiervan zal ik u besparen, maar op internet staan verslagen welke lichamelijke kenmerken er zijn als bewijs voor wurging. Maar dat was niet alles. De terroristen hebben geprobeerd de lijkjes eruit te laten zien alsof ze bij een bombardement waren omgekomen. Zelfs de doorgewinterde medewerkers van het forensisch instituut waar de autopsie van de lichaampjes plaatsvond, waren ontzet over wat de terroristen met deze lichaampjes gedaan hebben om 'dood door bombardement' aannemelijk te maken

Tot het laatste moment hebben de Israëli's gehoopt dat de kinderen en hun moeder toch in leven zouden zijn. De schok was dus bijzonder groot dat in een weerinwekkende ceremonie ook de lichaampjes van deze Bibaskinderen werden overgedragen en later geïdentificeerd. Achter het podium in Gaza was een groot spandoek met daarop Netanyahu als een vampier, met een foto van Shiri, Ariel en Kfir plus de andere vermoorde gijzelaar, een bejaarde man, in een bloedrood ovaal op de borst van Netanyahu.

Op het podium waren modellen van raketten opgesteld. Israëlische raketten die zogenaamd de gijzelaars gedood hadden, wat dus uiteindelijk de schuld van Netanyahu zou zijn. Vreselijk! De 4 lijkkasten werden overgedragen met bijpassende sleutels. Maar zelfs dat werd hen niet gegund. De sleutels pasten niet....

Het lichaam in de kist van Shiri bleek die avond van een onbekende vrouw uit Gaza te zijn. Zo ver ging men dus in het kwellen van de familie. Het lichaam van Shiri is daarna de volgende avond toch overgedragen en geïdentificeerd! Shiri werd begraven met haar kindertjes in haar armen, alle drie bij elkaar in één kist. Zo ontroerend!

Wat een leed voor deze Yarden Bibas. Zijn vrouw, kinderen en ook zijn schoonouders vermoord. Drie generaties! En zichzelf 485 dagen in de meest

vreselijke omstandigheden in het donker vastgehouden! Hoe moet deze man verder? Hoe kan hij verder? Laten we deze man omringen met ons gebed, dat hij de Messias van Israël mag kennen. Hij alleen kan troosten!

Duizenden en duizenden mensen uit heel Israël stonden overal langs de 60 km lange route van Rishon leTziyon naar de begraafplaats bij de Gazastrook, waar de begrafenis zou plaatsvinden. In oranje kleding, met Israëlische vlaggen, met oranje vlaggen, oranje petten, oranje ballonnen, oranje bloemen, met foto's van de Bibaskinderen. Oranje, vanwege de kleur van hun haren. Yarden Bibas had bij de begrafenis een oranje keppeltje op.

Shiri Bibas, die zo haar kinderen beschermdde, was met haar kinderen eerst een nationaal symbool van hoop, maar nu zijn ze het nationale symbool geworden van het diepe verdriet in Israël. Maar ook een symbool van de gruwelijkheden van Hamas.

Overige gijzelaars

Gisteren werden de laatste 4 lichamen van vermoorde gijzelaars overgedragen, die onder fase 1 van het bestand vielen. Er zijn nu nog 59 gijzelaars in Gaza, waarvan er nog maar 24 in leven zijn. Of het ooit tot fase 2 komt, waarin alle gijzelaars vrijgelaten worden? Zullen **Guy Dalal en Eviatar David** ooit vrijkomen? Zij kregen twee weken goed te eten en hadden te horen gekregen dat ze gelijk met hun vriend Omer Wenkert vrijgelaten zouden worden. Ook zij reden naar het podium waar de overdrachtsceremonie zou plaatsvinden. Maar daar werd hun sadistisch meegedeeld dat zij in de auto moesten blijven toekijken hoe hun vriend wel werd vrijgelaten. Uiteraard werd hun reactie weer gefilmd door de terroristen. De auto stond recht achter een Rode Kruisauto, maar daar is zeker geen hulp van te verwachten. Het Rode Kruis heeft totaal niets gedaan voor de gijzelaars, ze hebben niet eens geprobeerd ze te bezoeken. Het enige dat het Rode Kruis gedaan heeft, is als een taxidienst losgelaten gijzelaars en lijkkasten van Gaza naar Israël te transporteren. De beide jongens werden na de ceremonie weer teruggedreden naar Gaza, de tunnels weer in!

Heel triest is de geschiedenis van **Tzachi Idan**, waarvan gisteren het lichaam ook werd teruggegeven. Veel mensen hebben de video gezien hoe hij, zijn vrouw en 2 van hun 4 kinderen in hun eigen huis uren onder schot werden gehouden. De terroristen hadden de telefoon van zijn vrouw gepakt, haar Facebook geopend en zijn via haar eigen Facebook live gaan uitzenden hoe ze daar met zijn vieren sidderend op de grond lagen. Je hoort een van de meisjes snikkend vragen: Waarom hebben ze Ma'ayan doodgeschoten, ze was nog

maar net 18! Waarom hebben ze mijn zus doodgeschoten? En gaan ze ons nu ook doodschieten? Je ziet op de video hoe de hand van de vader onder het bloed van zijn eigen dochter zit. Tzachi probeerde met Ma'ayan de deur van de *safe room* dicht te houden. Maar de terroristen schoten er dwars doorheen, waarbij Ma'ayan dodelijk in haar hoofd getroffen werd en in de armen van haar vader overleed. Tzachi was zo geschokt, dat hij daarna geen woord meer gesproken heeft, al die uren dat ze gevangengehouden werden. Na uren namen de terroristen alleen Tzachi mee. Het jongste dochtertje, Yaël, vroeg snikkend aan de terroristen: Neem hem niet mee! Dood hem niet! Waarop ze beloofden: Hij komt terug! En gisteravond kwam Tzachi terug. Maar niet zoals Yaël gehoopt had. Hij kwam terug in een kist. Onvoorstelbaar.

Wat is er voor hoop voor Gaza? Als je ziet hoe de kinderen daar al geïndoctrineerd worden, dan zeg je: Er is geen hoop. In de Tweede Wereldoorlog waren er nog Duitsers die Joden hielpen of verborgen. In Gaza heeft niet één Gazaan een Joodse gijzelaar geholpen. Er was 5 miljoen dollar uitgelooft voor het terugbrengen van een gijzelaar. Maar er is zo ontzaglijk veel haat! Niemand heeft ook maar iets gedaan.

Hoop? De enige hoop voor Gaza is de Messias van Israël. Bid dat de Gazanen mogen buigen voor de God van Israël.

Maar diezelfde Messias heeft ook Israël nodig. Als de Joden Hem zullen zien Die ze doorstoken hebben, dan zal geheel Israël zalig worden. Wat een vooruitzicht in deze schijnbaar uitzichtloze tijd! Dan is er hoop! Hoop in Hem die onze Hoop is!

Dank

Nogmaals willen we onze hartelijke dank uitspreken voor al het meeleven in deze 29 jaar. Eerst in Nigeria, toen in Israël. Meeleven in de vorm van brieven en kaarten, maar vooral in het gebed.

Daarbij bedanken we in het bijzonder onze Thuisfrontcommissie die zoveel voor ons betekend heeft. Jullie ondersteunden ons met daden, maar ook met gebed. De Heere vergelde het jullie.

Maar onze grootste dank gaat naar de Heere, die ons gedragen en gespaard heeft, maar ook gezegend. Dat mogen we toch zeker opmerken. Dan komt Hem de hoogste dank toe.

Laatste nieuwsbrief

Wij hebben afscheid genomen van ons werk in Israël. Maar het is geen afscheid van Israël zelf. Israël zal altijd een deel van ons leven blijven. We voelen ons zeer verbonden met het Joodse volk. We volgen het nieuws op de voet. En we zien vol verwachting uit naar de komst van de Messias.

Daarom als laatste: Bidt om de vrede van Jeruzalem! Een opdracht met een

belofte! En die vrede komt! Op Zijn tijd en op Zijn wijze. Door de Vredevorst.

Met hartelijke groet,
Maarten en Marita – Fam. ds. M.L. Dekker

Tijdelijk adres: De Elzen 82
2941 VM Lekkerkerk

Als u deze nieuwsbrief wilt doorsturen naar iemand, kunt u dat veilig doen via onderstaande groene knop.

[Nieuwsbrief doorsturen](#)

Copyright © 2025 Fam. Dekker, Alle rechten voorbehouden.

Ons mailadres is:
dekkernazareth@gmail.com

This email was sent to tanjaderijder@kliksafe.nl
why did I get this? [unsubscribe from this list](#) [update subscription preferences](#)
TFC · POB 2156 · Nof haGalil 1751508 · Israel